

KARA MASKE

HAFTALIK

MECMUA

SAYI
19

Karlotti

Kızıl Maske

19

TATLI UYKUDAN NE UYANDIRDIN BENİ

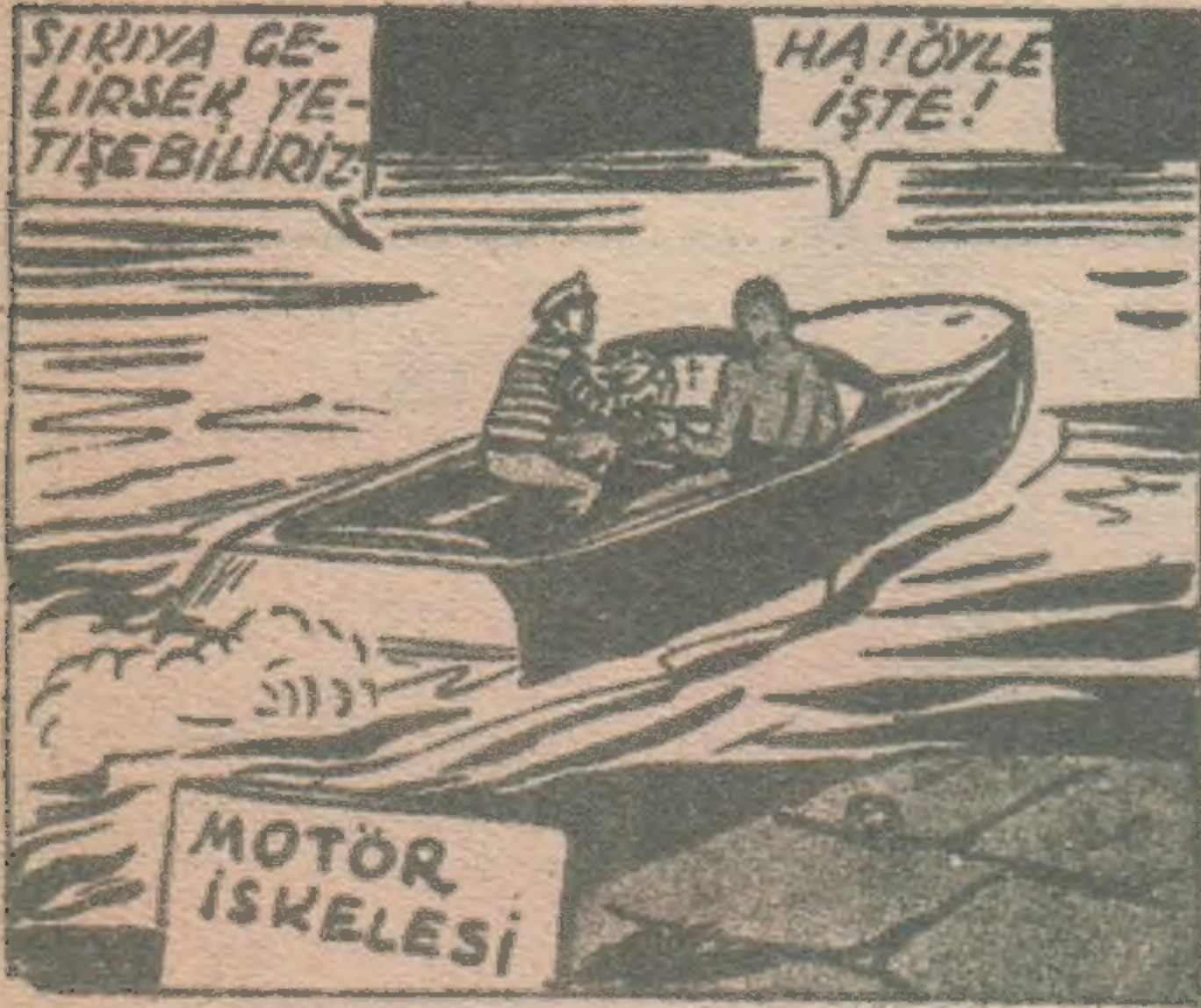

BARON DANTONUN DENİZATI ADINDAKİ GEMİSİNİ DEMİR ALIRKEN GÖRDÜMÜDÜ

HANGİSİ? HANİ BEYAZ BOYALI BİR GEMİ, O MU? BİR KAÇ SAAT ÖLDÜ KALKALI

SENİN MOTORUNA TETİSE BİLİR MİS

SIRIYA GELİRSEK YETİŞEBİLİRİZ

HAİ ÖYLE İŞTE!

MOTÖR İSKELESİ

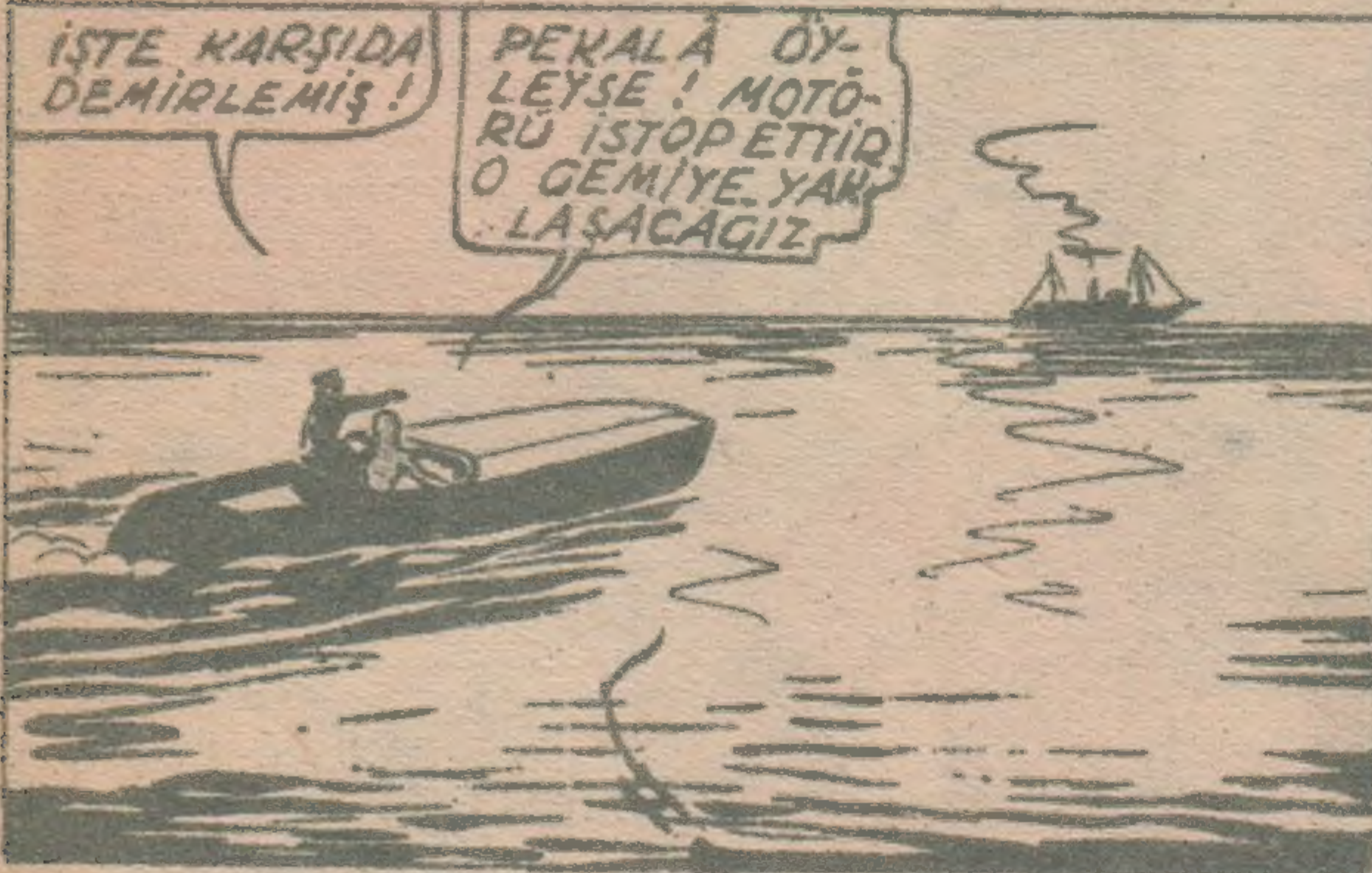

KIZIL MASKE BARON'UN GEMİSİNE GİTTİKÇE YAKLAŞIYORDU.

SİZ ÇOK TUHAF BİR İNSANSINIZ BAŞIMA NEDİR GELEN!

ONU SEN BENİM KULAHIMA ANLAT SEN SİNDİ MOTORU HIZ VER!

İŞTE KARŞIDA DEMİRLEMİŞ!

PERALA ÖYLEYSE! MOTÖRÜ İSTOP ETTİR O GEMİYE YAKLAŞACAĞIZ

DANTON, SEN BENİ PEK FAZLA ALIKOYA MAZSIN! BİZİMKİLER BENİ SENİN KAÇIRMIS ÖLDÜĞÜNÜ BİLİRLER!

YANILIYORSUNUZ CANIM! ONLAR SENİ KARAYA ÇIKTIN BİLİYORLAR BEN BÜTÜN BUNLARI DÜŞÜNDÜM!

BANA NE YAPMAK İSTİYORSUNUZ?

İKİ ŞEYDEN BİRİNİ SEÇECEKSİNİZ. FAHAT BEN NASIL TA-VIR TARIYACAGINI ZİTAH-MINE-DI-YO RUM

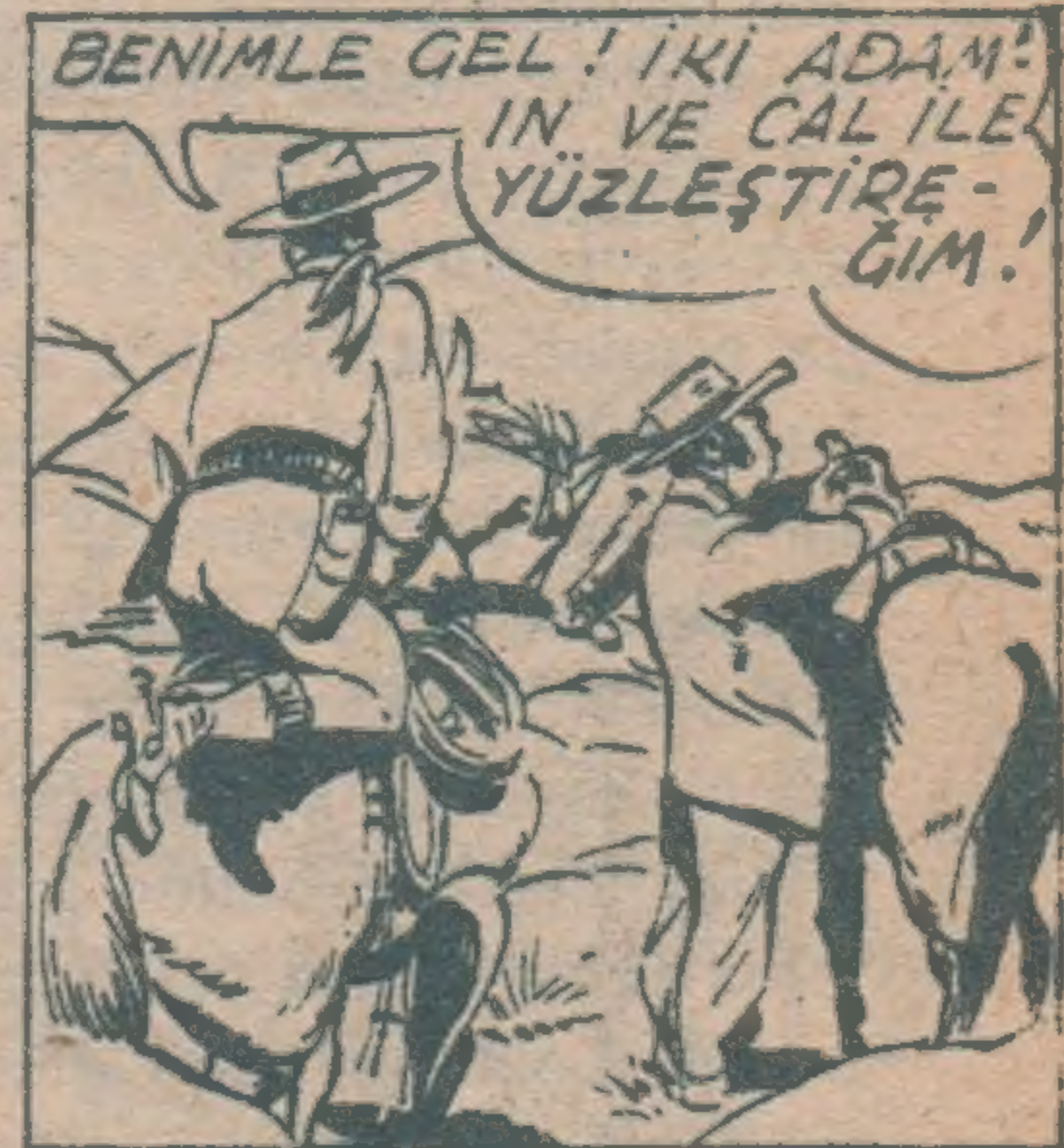
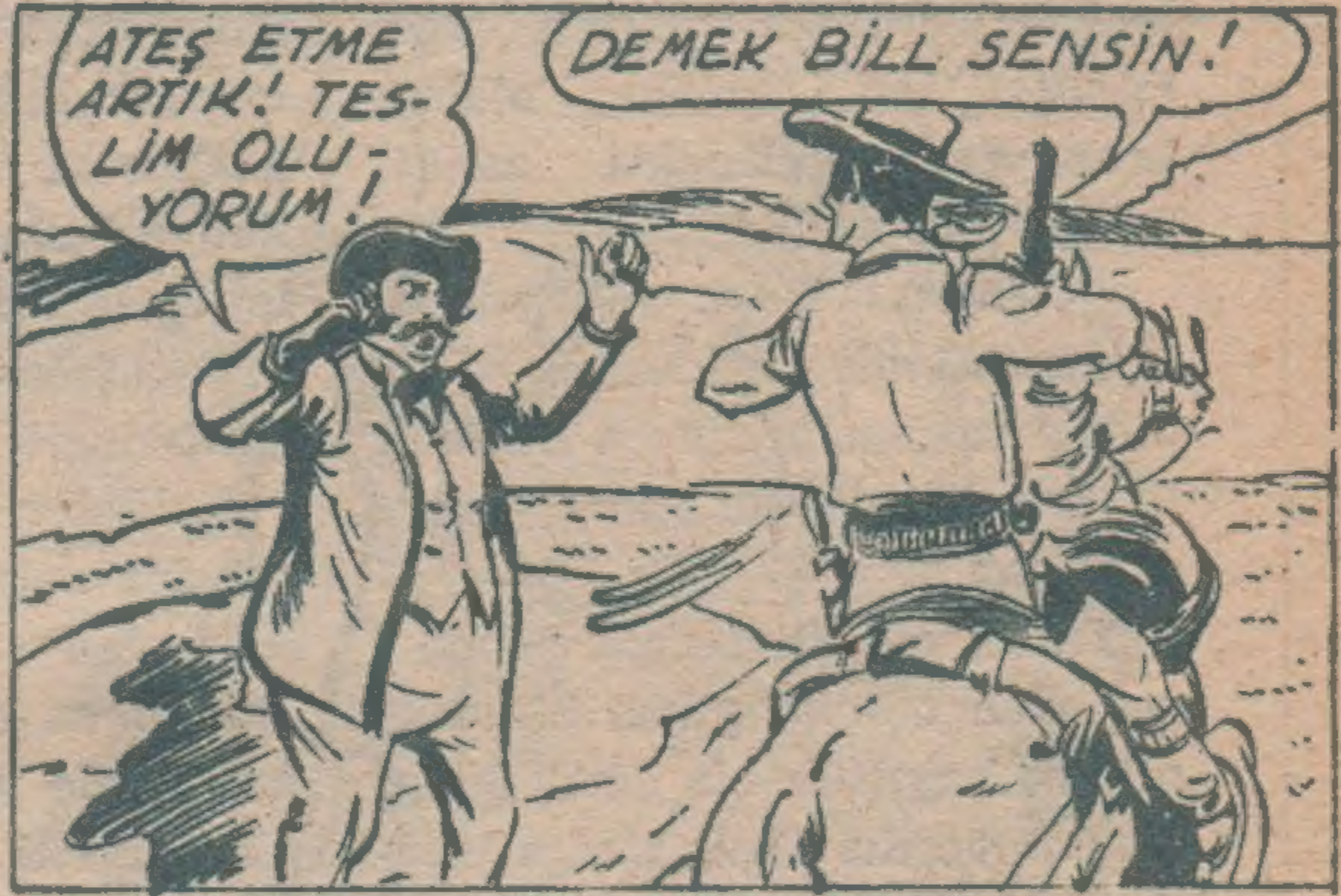
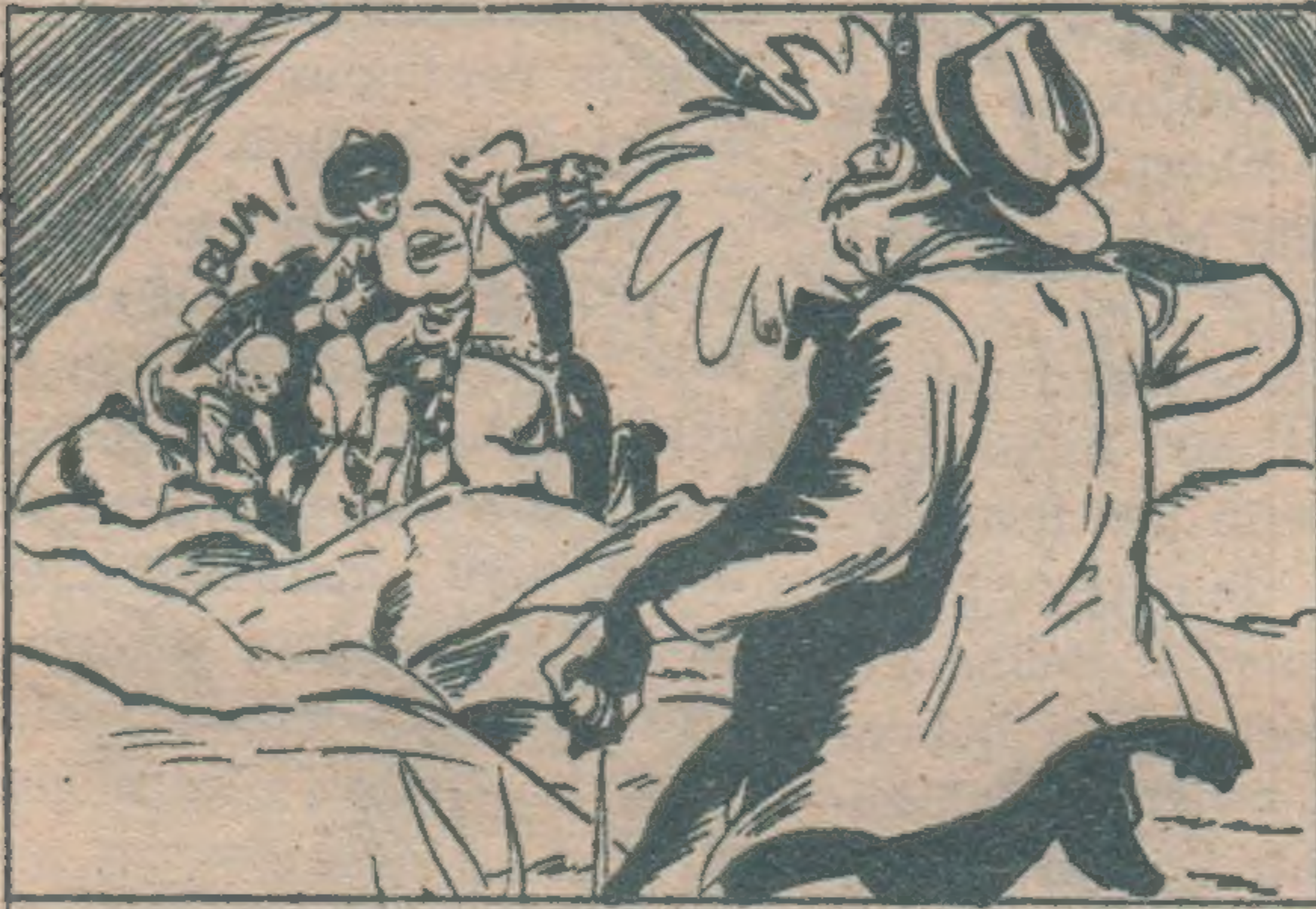
O GEMİDE BENİM YAPACAK İŞLERİM VAR! SEN BENİ BEKLERSİN!

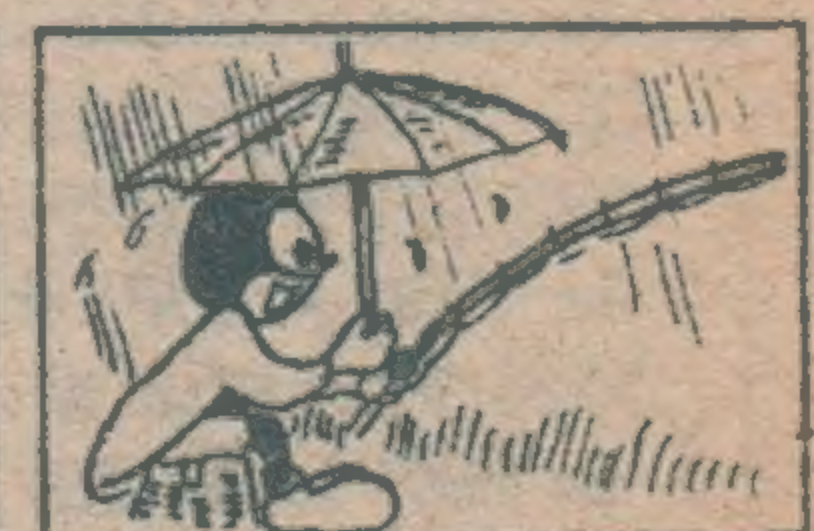
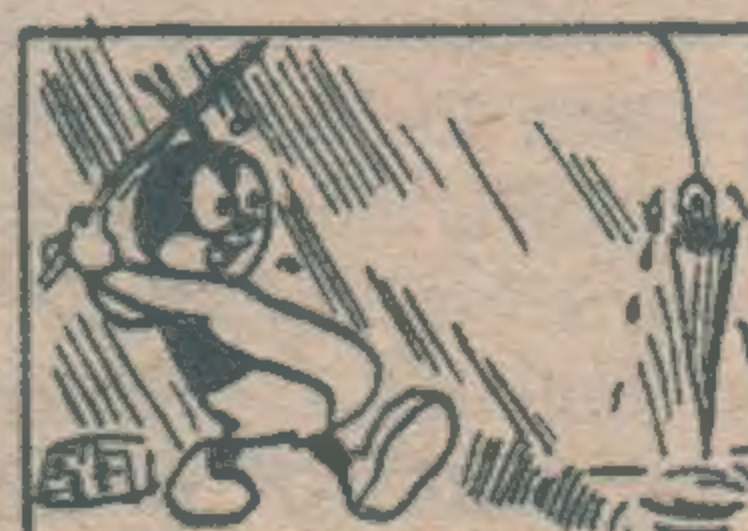
SAKINA KAÇMA BENİ BUGÜNE KADAR KİMSE ALDATANAMIS TIR!

ARKAJI VAR...

Maskeli Süvari 19

ARKASI VAR

ğan çıkardığı zaman seyirci -
ler onu çılgın gibi alkışlamak-
tan kendini alamadı. Ray So-
mers onları selâmladıktan son-
ra yerine çekildi. Saksâğan a-
cayip sesler çıkararak oradan
oraya uçuyor, seyircilerin e-
fendisinin temsili hakkında dü-
şündüklerini anlamaya çalışı-
yordu âdeta.

Rallister bir aralık hizmet-
çi kızın kendisini çağırdığını
farketti. Elleri cebinde, sakın
görünmeye çalışarak kapıya
doğru yürüdü. Yüzü heyecan-
dan kıpkırmızı kesilmiş olan
Lola koridorda onu bekliyor-
du. Geldiğini görünce:

— Broşu buldum, Mr. Ral-
lister. Tuvalet masamın sol
çekmecesine koymuşum. Sizi
boşuna yorduğum için beni af-
fedin! diye bağırdı.

Rallister, Lola'nın elindeki
broşu kaptı ve dikkatle ince-
ledi. Ah şu kadınlar! Bu broş
kendisi gibi günlerini mücev-
herler arasında geçiren bir
kuyumcuyu aldatamazdı. Ce-
binden pertavsızını çıkardı ve
broşu elektrik ışığının altına
tutarak yeniden gözden geçir-
di:

— Hımmm!

— Ne oldu, Mr. Rallister?

— Bir çok şey! Broş kötü
bir şekilde taklit edilmiş, üze-
rindeki taşlar ise adı camdan
yapılmış.. Anlaşılan, hırsız si-
zin broşunuzu bu taklitte de-
ğiştirmiş. Sizin en geç yarın
sabaha kadar iş'in farkında ol-
mayacağınızı zannetmişti her-
halde.

— Ya..

— Polis çağırırsanız.

— Hayır, şimdi olmaz. Ah,
mister Rallister bu iş siz..

Genç kadın üzüntüyle başı-
nı eyerek sustu. Rallister ile
birlikte salona doğru yürüdü.
İçerde eğlenceler devam edi-
yordu. Genç bir adam akordi-
yon çalıyordu. Rallister hafif
bir sesle sordu:

— Kim bu adam?

bulmuştu. Lola heyecandan
titreyerek telefona sarıldı:

— Alo! Senmişin, canım?..
İyi kalpli kocanı bir kaç dak-
ka için bize gönderir misin?

... Başım belâda, Jim'in se-
yahatte olduğunu biliyorsun..
Şey.. Elmas broşumu kaybet-
tim.. Evet, o broşumu!

Mr. Rallister altın çerçeveli
gözlüğünün üstünden Lo'a'ya
bakıyordu. Açık mavi gözleri,
min'cik bir fareninkiler kadar
parlak ve hareketliydi. Genç
kadın üzüntülü bir sesle söz-
lerini bitirdi:

— Elmas broşumu bulacak-
sınız değil mi, Mr. Rallister?

Rallister derin bir düşünce-
ye dalmıştı. Şimdiye kadar
kaybolan herşeyi bulmuştu.
Bu elmas broşu neden bulma-
sın Öyle ya neden? Gözlüğü-
nü düzeltti, bir iki öksürdük-
ten sonra:

— Merak etmeyin, Mrs. Pos-
watington. Bu işi halledeceğim
eminim. Misafirlerinizi us-
talıkla sorguya çekeceğim.
Şimdilik kimseye broşunuzun
kaybolduğundan bahsetme-
yin.

Rall'ister, genç kadının oda-
sını yeniden gözden geçirdi,
hizmetçiyi, aşçıyı sorguya çek-
ti. Fakat yarım saatlik uğraş-
ma boşa gitti. Bir netice elde
edemediği için neşesini kay-
betmişti. Üzüntülü adımlarla
salona g'rdi. Çalışmaya baş-
laması için yeni ilhamlara ih-
tiyacı vardı. Tanınmış hokka-
bazlardan Ray Somers ente-
resan ovunlarıyla misafirleri
eğlendirmeye çalışıyordu. Şap-
kası içine oyuncak bir pengü-
in atıp yerine canlı bir saksa-

— Kaybolmuş! Çalmışlar!

Lola Poswatington'un güzel
yüzü korku ve üzüntüyle bem-
beyaz kesilmişti. Titreyen el-
lerle tuvalet masasının üzerini
altüst etti. Yeni oda hizmet-
çisi:

— Akşam yemeğine inmek
için gliyinirken burada idi, e-
fendim. dedi.

Lola elmas broşun durduğu
kadife kutuyu defalarca açıp
kapattı, bir mucize olacak
broş yerine gelecekti sanki!
Titrek bir sesle:

— Evet.. Evet. Biliyorum
Marie. Siyah tuvaletimi giy-
diğim zaman broşumu takmak
ta tereddüt etmiştim.. diye
mırıldandı.

Yatak odasının açık pence-
resinden odaya, güzel bir mü-
zik ve bayıltıcı bir çiçek koku-
su doluyordu. Genç kadın bir-
den salondaki misafirlerini ha-
tırladı. Onlardan şüphelenme-
ye cesaret edemedi, fakat broş
çok kıymetliydi, kocası hedi-
ye etmişti. Mütereddit adım-
larla odadan çıktı. Acaba po-
lise haber vermelim'ydi? Fa-
kat kimsenin bu hadiseyi öğ-
renmesini istemliyordu. Polis
işe el koyarsa kaybolan broş
günün mese'esi haline g'irecek,
şehir dedikoduyla çalkanacak-
tı. Bu Lola'nın işine g'almazdı
tab'i! Kocası yarın geliyordu.
O gelene kadar broş bulunma-
lıydı. Fakat nasıl? Genç kadı-
nın gözleri birden sevinçle par-
ladı. Mrs. Rallister'in kocasın-
dan kaybolan broşu bulması-
mı rica edebilirdi. Mrs. Rallis-
ter'e göre; kocası çok akıllı
bir adamdı ve şimdiye kadar
karısının kaybettiği her şeyi

— Meşhur akordiyonist Alfo Crussi. Radyoda dinlemediniz mi hiç? Onu buraya getirtibildiğim için talihliyim doğrusu! Yalnız konserine biraz geç başladı. Akordiyonu na birşeyler olmuş. Tamir edene kadar yarım saat uğraşmak zorunda kaldı.

Dinleyiciler akordiyon çalan genci alkışlıyor bir kaç parça daha çalmasını istiyorlardı. Rallister:

— Bu adamın Crussi olduğuna eminim, diye mırıldandı.

— Neden? Onu evvelce görmüş müydünüz?

— Hayır, fakat Alfo Crussi'yi radyoda sık sık dinlerim. Bu adam gibi çalmadığı muhakkak. Ama yanlış olabiliyim.

Rallister sigarasından de-

ler fısıldıyor gibiydi. Lola gülmeye başladı:

— Çok akıllı bir kuş doğrusu. Fakat aynı zamanda yaman bir hırsız. Tıpkı kargalar gibi parlak şeylere düştükten olan saksaganlar parlak bir cam parçası v.s. gördükleri zaman dayanamaz aşırıya çalışırlar.

Rallister alaylı bir sesle:

— Öyle ama, sizin elmas broşu göğsüne takmayı unutmuş. diye mırıldandı.

Akordiyon çalan genç misafirlerin isteği üzerine gülümseyerek yerine oturdu ve güzel bir parça çalmaya başladı. Tam o sırada saksagan garip bir çığlık atarak Crussi'ye doğru uçtu. Etrafında bir iki daire çizdikten sonra akordiyonun üstüne kondu. Crussi telaşlı el hareketleriyle saksaganı

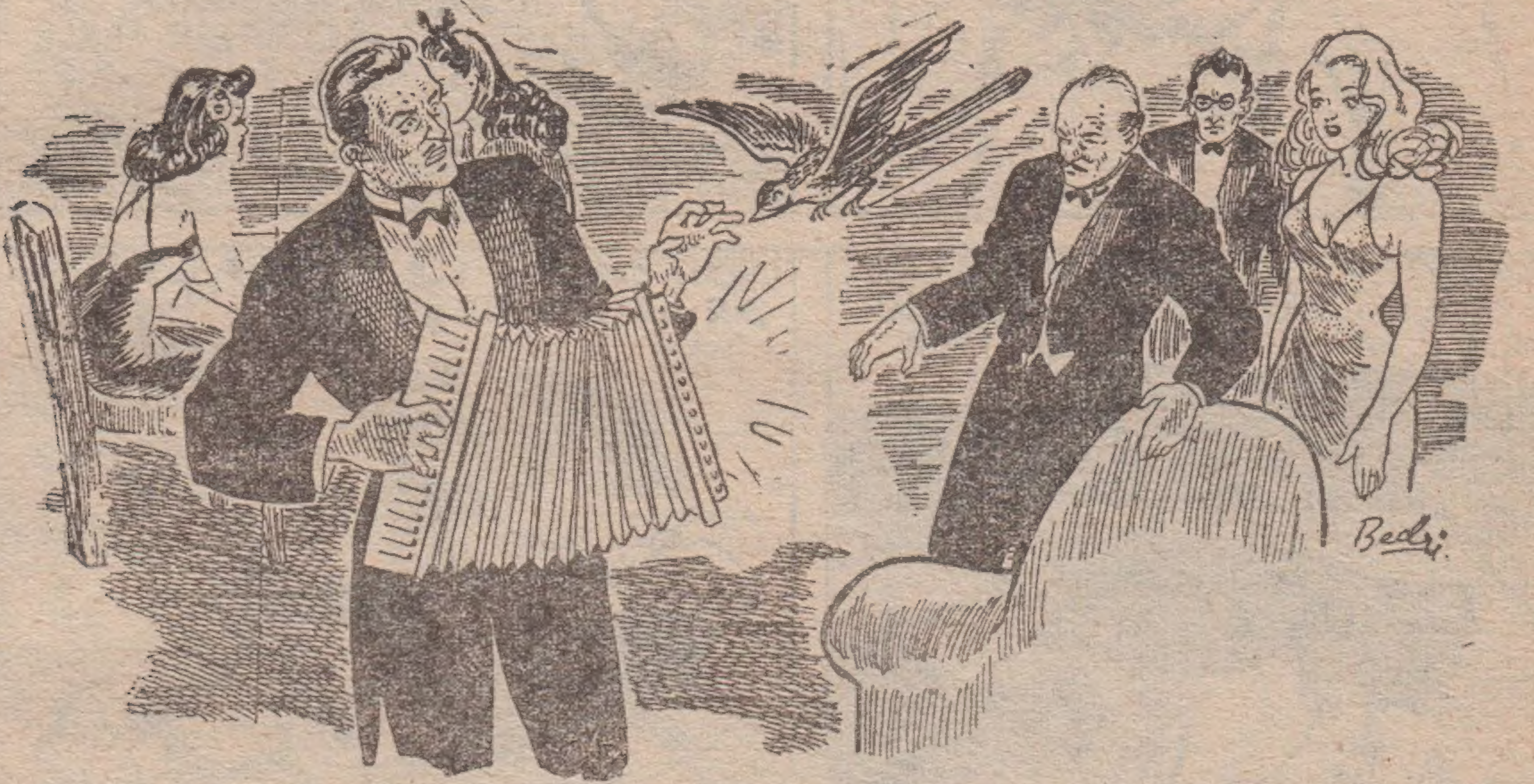
tutarak Crussi'den uzaklaştırdı :

-- Affedersin, arkadaş!

Rallister'in gözleri sevinçle parlamıştı. Ağır ağır yerinden kalktı ve Crussi'ye sokuldu. Kulağına birşeyler fısıldadı. Adamın yüzü sapsarı kesildi. Ayağa kalktı, Rallister'le birlikte odadan çıktı. Akordiyonu hâlâ boynunda asılıydı.

Polisler çok geçmeden Mrs. Foswatington'un evine gelmiş ve hırsızı tevkif etmişlerdi. Ertesi gün sabahın erken saatlerinde yeni hizmetçi Marie'nin ortadan kaybolduğunu farkettiler. Rallister sigarasının dumanını halka halka tavana savururken:

— İşte böyle, Mrs. Poswatington. Daha ilk anda akordiyon çalanın Crussi değil, onun hüviyeti altında dolayan

rın bir nefes çekti ve dumanlarını halka halka tavana savurdu. Kendi kendine söyleniyordu:

— Bu adam da fena çalıyor ama. Seçtiği parçalar en basit cinsten. Halbuki Crussi daima en zor parçaları tercih ederdi.

— Şuraya bakın Mr. Rallister. Ne garip şey!

Saksagan efendisinin omuzuna konmuş, kulağına birşey-

ğani kovmak istedi. Yüzündeki tebessüm kaybolmuştu. Saksagan deliye dönmüştü, bir türlü akordiyonun yanından ayrılmak istemiyor, Crussin elini gagalıyordu. Akordiyonun camdan yapılmış düğmeleri ışık altında pırıl pırıl parlıyor, gözleri kamaştırıyordu. Saksagan gagası ile bu ışık limelerini yakalamaya çalışıyordu. Ray Somers telaşla yerinden fırladı ve saksaganı

bir düzenbaz olduğunu anlamıştım. Hizmetçi kızın yardımıyla sizin broşu çaldı ve akordiyonunun cam düğmeleri arasına yerleştirdi. Saksagan ışık altında elektriklenmiş gibi pırıl pırıl parlayan elması görünce yerinde duramamış ve elması çalmaya kalkışmıştı. Bir hırsız, başka bir hırsız tarafından ele verildi. Öyle değil mi Mrs. Poswatington?" diyordu.

ORMANLAR HÂKİMİ

19

CİM

ABDUR HAN AŞIK BİR CEHREYLE ONLARI KARŞILADI, "BU GECE BENİM MİSAFİRİMSİNİZ. YARIN İKİNİZDE GİDECEKSİNİZ. KIZIM, MULLAH'IN EMİRLERİNİ DİNLEMEDİ.... YABANCILARA YARDIM ETTİ !"

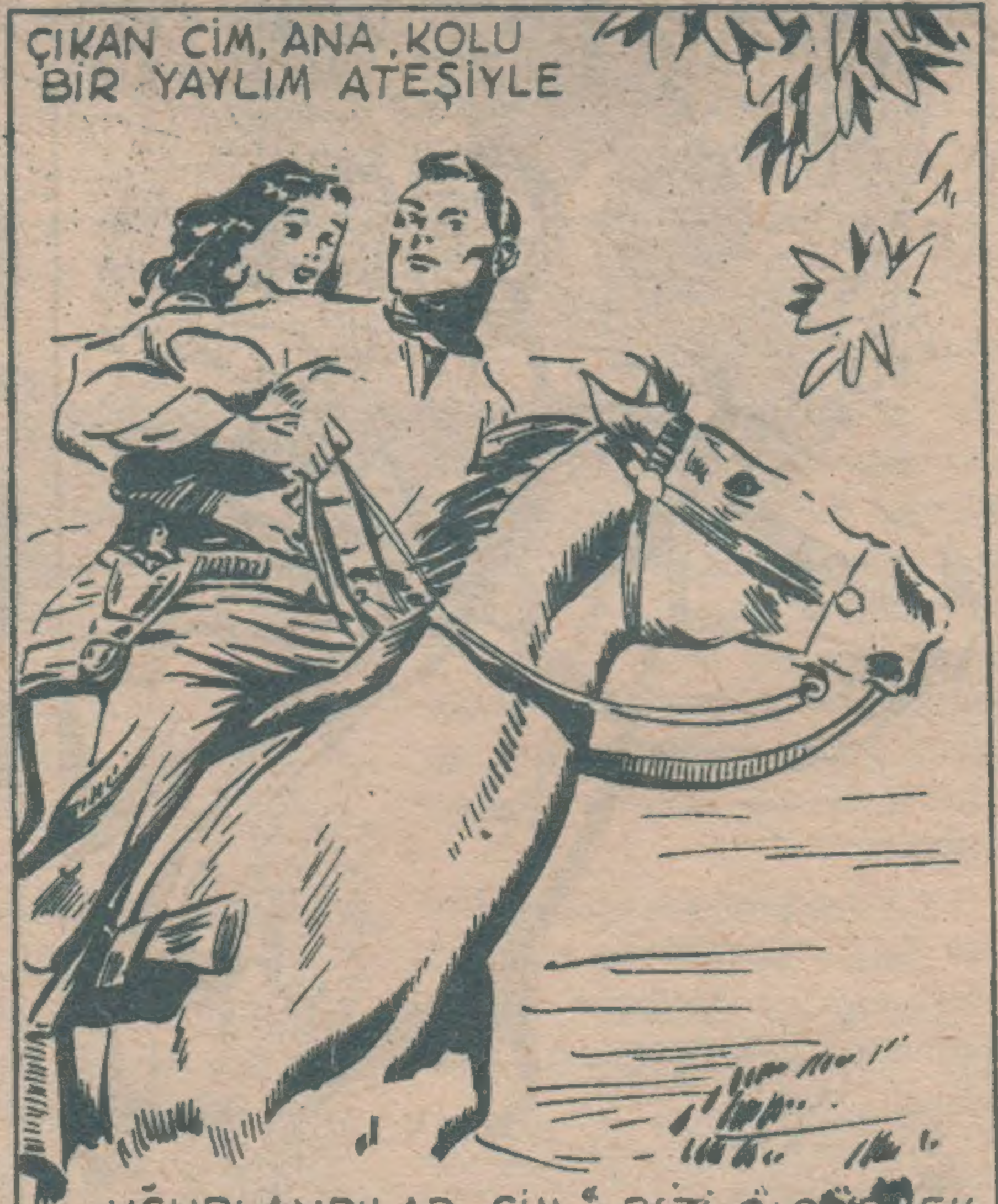

ANA, CİM'İN YÜZÜNÜ BOYARKEN ABDUR DÜŞÜNCELİ BİR SESLE SÖYLENDİ - "SEN ANA'YI KURTARDIN, ANA DA SENİ. FAKAT BİR DAHA SEFERE İKİNİZDE ELİMİZDEN KURTULAMAYACAKSINIZ, YABANCILARI

OLDURUYORUZ ! KOLU BUTÜN GECE NÖBET BEKLEDİ, FAKAT ABDUR SÖZÜNÜ TUTMUŞTU. SABAH OLUR OLMAZ YOLA

ÇIKAN CİM, ANA, KOLU BİR YAYLIM ATEŞİYLE

UĞURLANDILAR. CİM "BİZİ ÖLDÜRMEK Mİ İSTİYOR ?" DİYE BAĞIRDI. ANA: "YOLUNA DEVAM ET, ARKANA BAKMA" DEDİ.

SESSİZLİĞİ BOZAN ALEDA OL-
MUŞTU: SANA BİR SÜRPRİZİM VAR!.. DIYE
FISILDADI. ARSLAN PRENS: " BİLİYORUM
YAVRUM. BU HAYATIMIN SONUNA KADAR
BİLE OLSA SENİ ARAMAMA YARDIM EDE-

CEK TILSIMI VERMİŞTİ
BANA. ALEDA KOCASININ ÇİZGİLERLE ÖR-
TÜLMÜŞ YÜZÜNE ÜZÜNTÜYLE BAKTI. AYRI
BULUNDUKLARI MÜDDET ZARFINDA GENÇ
ADAMIN NE KADAR İSTIRAP ÇEKTiĞİNİ AN-
LAMİŞTİ. KOLLARINI ONA UZATTI.

KATVIN SEVGİLİ HANIMI ARAMAK İÇİN GEMİDEN AYRILMIŞ-
TI. SONBAHARIN KIZILA BOYADIĞI YAPRAKLARLA ÖRTÜLMÜŞ GÜZEL
BİR KÖŞEDE ONU BULDU. KAHRAMAN BİR MUHARİBİN YORGUN BİR
ÇOCUK GİBİ SESSİZ SESSİZ. AĞLADIĞINI GÖRMEK ONU HAYRETE DÜŞÜR-
MÜŞTÜ.

MERDİVENDEKİ ADAM

— 19 —

— Katı olarak bir şey söyleyemez misiniz? diye sordu.

— Hayır amcamın vasiyetnamesinde ne yazılıdır, bilmiyorum. Kendisi de bana bu hususta bir şey söylemedi.

— "Slapan"ın formülünün de yerini bilmiyorsunuz...

— Bilmiyorum...

Bilmem neden, o anda, Court Melady yalan söylüyormuş gibi, garip bir his duydum. Halinde bir değişiklik yoktu, fakat yalan söylediğini hissediyordum. Komiser muavini Dr. Kunc'e doğru dönerek:

— Belki Peter Melady formülü burada hastahane bulunduruyordu, dedi. Belki ortadan kayboluşunun sebebi de budur.

Dr. Kunc'e:

— Ne demek istiyor sunuz diye sordu.

— Formülü elde etmek isteyen biri Mr. Melady'nin onu burada bulundurduğunu öğrenmiş olabilir...

Court Melady:

— Öyle bir şey olduysa, for-

mülü çalan büyük bir servete konacak demektir, dedi..

Mr. Lamb:

— Amcanız formülün günün birinde çalınacağından korkmuyor muydu? diye sordu.

Mr. Court "Slapan"ın üzerinde bu kadar durulmasına canı sıkılmış gibiydi.

Birden:

— Bu ilâçla pek alâkadar oluyorsunuz, dedi. Yoksa formülünü buldunuz mu?

Komiser muavini:

— Hayır, dedi. Bulduğumuz falan yok. Zaten çalınıp çalınmadığını bile bilmiyoruz.

Yalnız Mr. Melady'nin ortadan kayboluşunun sebebi odur belki, diye düşünüyorum. Bir adam durup dururken, sebep-siz olarak ortadan kaybolmaz ya...

Dr. Kunc'e nazik bir tavırla:

— Affedersiniz Mr. Melady, dedi. Dün amcanızı son defa olarak saat kaçta gördünüz?

Malûm ya, amcanız hastane mizde yatıyordu, binaenaleyh onu bir an evvel bulmamız ve bize herhangi bir ip ucu verecek herşeyin üzerinde ehem-

miyetle durmamız lâzım.

Court Melady:

— Anlıyorum, dedi. Amcamı son defa olarak saat dokuz da gördüm. Pek sinirli veya heyecanlı değildi. Dr. Harrigan'ın kendisini ameliyat edeceği için de korkmuyordu.

— Amcanız yalnız mıydı?

— Hayır yanında hususî hastabakıcısı Miss Sarah Keate vardı.

— Amcanızda endişenizi uyandıracak bir hal görmediniz mi?

— Hayır, her zamanki gibiydi.

— Dr. Harrigan hakkında ne şekilde bahsetti?

— Dr. Harrigan'la amcamın pek... uyusmadıklarını herkes bilir. Onun için doktor hakkında pek iyi şeyler söylememesi kimseyi hayrete düşürmez.

— Doktorla Mr. Melady arasındaki anlaşmazlığın sebebi nedir?

— Bilmiyorum.

Mr. Lamb bir an düşündü. Sonra:

— Dün gece hastahane-

saat kaçta çıktınız? diye sor-
du.

— Dokuzu on geçe galiba.

— Buradan çıkarken birisi-
ne rasladınız mı?

Court Melady bir doktora,
bir komiser muavinine baktı,
sonra:

— Hayır, hatırlamıyorum
dedi.

— Derhal evinize mi gitti-
niz?

— Hayır, bir müddet Eucli-
de Park'ta oturdum.

— Orada takriben ne kadar
oturdunuz?

— Katli olarak söyleyemem,
belki yarım saat belki de bir
saat.. Bilmiyorum.

— Evinize geldiğiniz zaman
saat kaçtı?

— On bire geliyordu.

— İçeri girdiğinizi gören
var mı?

— Hayır, kendi anahtarım
var, geç geldiğim zamanlar
kimseyi rahatsız etmek iste-
mem.

— Belki usaklarınızdan biri
sizi görmüştür.

— Zannetmiyorum. Herkes
uyuyordu. Etrafta çit yoktu.
Fakat bütün bunları ne diye
soruyor sunuz kuzum?

Komiser muavini bir çocuğu
azarlar gibi:

— Nasıl oluyor da anlamı-
yorsunuz efendim Hastahane-
den cinayetten evvel çıktığını-
zı ispat etmen'iz lâzım. Bildiği-
niz gibi Dr. Harrigan öldürül-
dü amcanız da ortadan kay-
boldu. O saatlerde hastahane-
de bulunmadığınızı ispat edemez
seniz, karınızın son zamanlar -
da para sıkıntısı çektiğini iti-
raf ettiğine göre, şüphe altında
kalacağınız tabiidir.

Bu sırada Dr. Künce müda-
hale ederek:

— Öldürülenin Peter Melady
olmayıp Dr. Harrigan olduğu-
nu unutuyorsunuz galiba. Ko-
miser bey dedi.

Court Melady parmaklarile
hafif hafif masaya vurarak:

— Demek maksudınız buy-
du, dedi.

Artık deminki gibi soğuk-
kanlı ve sakin değildi. Zaten
kim olsa böyle bir itham kar-
şısında sükûnetini muhafaza
edemez. Court Melady:

— Size söyleyebileceğim bir
şey varsa o da dün gece Dr.
Harrigan gelmeden çok evvel
hastahanedan çıkıp gittiği-
dir. Cinayeti bu sabah gaze-
telerden öğrendim.

Bu mes'ele hakkında bir şey
bilmiyorum. Sizin yerinizde
olsaydım, amcamı bulmak i-
çin acele ederdim. Zira Mr. Pe-
ter Melady öyle ihmal edile-
cek kimselerden değildir. Am-
camın Dr. Harrigan'ı öldürdü-
ğüne inanmam. Zaten siz de
buna pek ihtimal veremezsi-
niz. O halde... Amcam esraren
giz bir şekilde kaçırıldı demek
tir.

Birden durdu. Hepimiz ka-
pının arkasında bir hisrtı i-

sitmiştik. Birbirimize baktık.

Mr. Lamb tabancası elinde
ayağa kalkarak kapıya yak-
laştı ve birdenbire açtı. Fa-
kat kapının arkasında kimse
yoktu. Koridor o loş ve yer
yer gölgeli aydınlık içinde es-
rarengiz, hattâ korkunç bir
yer gibi görünüyordu. Mr.
Lamb dışarı çıktı. Bir an son-
ra onun koridorun öbür tara-
fında bekleyen polise seslen-
diğini işittik:

— Yeni bir şey var mı
Fredd?

— Hayır efendim. Bir şey
mi oldu?

— Biri kapıdan dinliyor gi-
bi geldi de... Siz burada kim-
seyi görmediniz mi?

— Hayır efendim.

Mr. Lamb bir müddet daha
dışarıda kaldı, sonra içeri gi-
rerek:

— Bir şey değilmiş, dedi.
Bize öyle gelmiş, Fakat mer-
diveniniz ne kadar karanlık,
saklanmak için iyi bir yer doğ-
rusu. Câninin gizlenmek için
pek güçlük çekmediğini tah-
min edebilirim.

Bir sessizlik oldu. Ben daha
dün hastabakıcıların merdi-
venin karanlık oluşundan şika-
yet ettiklerini hatırladım ve
nedense ürperdim. O merdi-
venden yalnız başıma inmek
istemezdim.

Sessizliği ilk olarak Mr.
Lamb bozdu:

— Devam edin Mr. Melady,
dedi. Bir şey söylüyordunuz.

Mr. Court:

— Söyliyeceğimi söyledim,
dedi. Amcamı bir an evvel bul-
manız lâzım, tabii cânıyı de...

Komiser muavini bir sır bi-
liyormuş gibi kurnaz ve esra-
rengiz bir tavırla:

— Artık cânı mi yoksa cân-
nileri mi demek lâzım orası
bilinmez, dedi. Neyse ben vazı-
femi b'ilirim Mr. Court emin
olun amcanız yeni müdürümüz
gelmeden iş halledilmiş ola-
cak,

(Arkası var)

K a r a M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fillen
Idare Eden

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.

İç baskı ve dizgi: VAKİT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat: II

Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık 780, altı aylık 390 Kırş.

Sayısı: 15 Kurş

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 19

1 MART 1948

**20.000
VOLT**

2

OTELDE MACERALARINI ANLATMAĞA BAŞLADILAR

TEKİN...EVVELÂ SEN ANLAT..

HİNDİSTANI ESKİDEN BERİ MERAK EDERDİM. HİNDİSTANLA PAKİSTAN AYRILINCA GELİP GÖRMEĞE KARAR VERDİM

BU İSSİZ YERLERE NEDEN GELDİN?

TİBETLİ BİR KAÇAKÇIDAN BURADA SENELERDENBERİ KAYBOLMUŞ BULUNAN BİR FEN HEYETİNİN BULLUNDUĞUNU İÇLERİNDEN BİRİNİN TÜRK OLUĞUNU ÖĞRETTİM!

KAÇAKÇININ SÖYLEDİĞİ TÜRK BENİM!

KAPININ DIŞINDAKİ BİR YERLİ, DİKKATLE ONLARI DİNLİYORDU...

BÖYLECE SENİ BULDUM... ŞİMDİ SEN ANLAT...

TEKİN... ŞİMDİ SANA MÜTHİŞ MACERAMI KEŞFİMİ ANLATAÇAM

YALNIZ...

ANLADIM, ESKİ BİR ARKADAŞINIM. BENDEN SİR ÇIKMAZ, ZENGİN OLDUĞUM İÇİN İCÂBEDERSE HERTÜRLÜ. PARA YARDIMINDA BULUNABİLİRİM

TEKİN: SENİ BANA ALLAH YOLLADI! KE-SAR! KE-SAR!

KE-SAR! İÇECEK BİR ŞEY GETİR

PERİ SAİB...

USAGİMDİR... FAKAT... BANA GARDİYANLIKTÂ YAPIYOR... GELELİM BİZE...

DEV GİBİ ADAM!

ÇETİN MACERASINI ANLATMAĞA BAŞLADI: 1937 DE KARAKURUMDAN HAREKET EDEN, FEN HEY'ETİNİ HATIRLARSIN..

HER DURAKTA ÜÇ GÜN KALARAK TETKİKLERDE BULUNUYORDUK. BENİM 2 YARDIMCIM VARDI.

ARKASI VAR...

ÇOCUK ÄLEMİ

her hafta bir kat daha güzelleşiyor
CUMARTESİ GÜNLERİ MUTLAKA OKUYUNUZ !..

Mandrake

19

